

Strážci majáků

Devítka

1. Vždycky jsem měla ten pocit, že vítr
fouká jen od nebeských bran,
jenomže život je blíž a po hříchu smutnější.

Vždycky jsem měla ten pocit, že lítost
se týká jen mých vlastních ran,
jenže ty cizí jsou tak nějak blíž a bolí víc.

R: Je těžké věřit jen na dnešní den,
a jenom na to jaká právě jsem,
na vítr od moře a na strážce majáků.
Na sílu chlapů a na lásku žen,
na bílý křídla racků za oknem,
na jejich zprávu že země je blíž než se mi zdá.

2. Vždycky jsem měla svý určený místo,
myslela že to prostě tak musí být,
že na svý věci člověk vždycky je sám a poslední.

Ve frontě na svý malý učený štěstí
snítko z prachu nebeských bran
jenomže život je blíž a po vínu krásnější.

R: Je těžké věřit jen na dnešní den
Je těžké věřit jen na dnešní den,
na bílý křídla racků za oknem,
na jejich zprávu že země je blíž, než se mi zdá.